

Og det har ærlig talt undret mig meget, at medlemmerne ikke har krav på at få besked om dette på deres girokort, når de hver måned eller hvert kvartal betaler kontingentet til deres a-kasse.

Og så synes jeg, det er naivt at tro, at der er reelt medlemsdemokrati i a-kasserne, for hvor mange mennesker dukker op til disse foreningers generalforsamlinger? Hvis vi f.eks. tager SiD, som, så vidt jeg husker, har 350.000 medlemmer, dukker der måske 500-600 medlemmer op til deres store årlige kongres, fordi de er valgt som delegerede rundt omkring.

Så man kan altså ikke reelt sige, at medlemmerne ved, hvad de betaler i administrationsudgifter, og derfor ville det være ret og rimeligt, hvis det stod på deres girokort.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Da vores arbejdsmarkedspolitiske ordfører, Vibeke Peschardt, ikke kan være til stede, har jeg lovet at sige følgende:

Beslutningsforslag nr. B 82 ønsker at pålægge a-kasserne ved kontingentopkrævningen at oplyse om størrelsen af administrationsomkostningerne samt om den faglige organisations eventuelle tilskud hertil.

I Det Radikale Venstre er vi lidt ambivalente over for forslaget, for egentlig kan vi ikke forstå, at det ikke kan lade sig gøre fuldt ud at oplyse om administrationsomkostningerne og om, hvem der betaler hvad, men på den anden side mener vi ikke, at initiativet til en eventuel ændring skal komme herfra, for hvis man som medlem af en fagforening ikke vil være med til, at ens kontingent skal gå til administration af en a-kasse, synes vi, at man skal sige fra i sin faglige organisation.

Det er jo muligt at sige nej via repræsentantskabet eller bestyrelsen i de faglige organisationer, ligesom man kan rejse sådanne sager i sit fagblad.

Det Radikale Venstre kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget. Men vi vil opfordre medlemmerne til at bruge deres demokratiske muligheder for at søge de oplysninger, de har krav på. For det er selvfølgelig helt rimeligt, at man ved, hvad ens penge går til, og det er meget skuffende, at vi i Foreningsdanmark ikke er bedre til at bruge medlemsdemokratiet, end vi rent faktisk er.

Aage Frandsen (SF):

Der er store sager i dette Folketing, som køres igennem i løbet af forholdsvis kort tid, næsten uden at nogen opdager det, og så er der små sager, som man diskuterer længe og inderligt, og hvor man siger, at det drejer sig om nogle principielt meget vigtige spørgsmål, og jeg synes, det forslag, vi nu diskuterer, ubetinget hører hjemme i den sidste kategori.

Men jeg har meget svært ved at forstå hele diskussionen, for på den ene side er det jo en selvfølge, at en organisation skal oplyse sine medlemmer om alt, hvad de kan blive klogere af, og de kan altså blive lidt klogere af at få at vide, hvad deres administrationsbidrag er, og derfor synes jeg sådan set, at man godt kunne sige, at disse oplysninger kunne påføres girokortet; det er meget enkelt, og det er der ikke noget problem i.

På den anden side kan vi altså ikke acceptere punkt 2 i forslaget, som det ligger her, og det vil jeg vende tilbage til, men det første punkt i forslaget er der altså ikke noget problem i.

Men at man mener, at det skal gøres til et beslutningsforslag i Folketinget, således at vi skal finde ud af det her, forstår vi ikke, men nu er det altså fremsat, og så kan vi jo forsøge finde ud af det i forbindelse med en betækningsafgivelse. Men hvis man så bagefter antyder, at vi bliver klogere af det, siger man ikke ret meget, selv om vi godt kan se, at der ligger nogle konkrete ideer i forslaget.

Hele argumentationen er vi altså enige i, men det er jo ikke en tilfældighed, at sygeplejerskerne og lægerne har lavere administrationsbidrag, og derfor ligger der en lidt dårlig vejledning i at sammenligne deres a-kasse med en a-kasse, der har meget høje arbejdsløshedsprocenter, f.eks. Kvindeligt Arbejderforbund og SiD. Det bliver man ikke ret meget klogere af.

Hvis man får det oplyst, afspejler det i øvrigt i et vist omfang, hvad konsekvenserne ville være af, at man i højere grad gjorde a-kasse-kontingentet til noget, der var afhængigt af, hvilken arbejdsløshedsprocent der var inden for det pågældende område, for så kunne man sige, at fagforbundene og a-kasserne ville blive mere ansvarlige for den politik, de fører, men det tror vi nu ikke på, men det ved jeg at der er forskellige der har talt for at man skulle gøre. Men pointen skulle altså være, at hvor der er stor arbejdsløshed, skal der også være høje a-kassekontingenter, og det er jo det, der ligger i forslaget her, men man får det altså mere synliggjort på den måde.